

Arrest

nr. 251 725 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat N. DIRICKX en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten. U bent een katholieke christen. U werd geboren op X 1993 te Bellua-Lebang (subdivisie Fontem, departement Lebialem, regio Zuidwest). Daar groeide u op met uw ouders, drie broers en vier zussen. U spreekt Nyweh en Engels. Op 10 januari 2008 vond een staking plaats op uw middelbare school te Fontem. De leerlingen verzetten zich tegen lessen die onderwezen werden door Franstalige leerkrachten. De nationale strijdkrachten vielen binnen. Daarbij werd u slachtoffer van verkrachting die resulteerde in een zwangerschap. Uw zoon, P.-M. A., werd geboren op 11 oktober 2008 te Boja (departement Fako, regio Zuidwest). Een jaar later kwam uw broer Atembe-Georges om het leven bij een overval te Kumba. U behaalde uw Ordinary Levels van de Government High School te Fontem in 2010.

U verhuisde naar Buea (subdivisie Buea, departement Fako, regio Zuidwest) voor de verderzetting van uw scholing. In 2013 voltooide u uw Advance Levels aan de Government High School te Muea. Datzelfde jaar werd u lid van de Southern Cameroons National Council (SCNC). U vervolgde uw middelbare studie met een Bachelor of Special Education aan de Universiteit van Buea. Zowel uw studies als accommodatie werden bekostigd door uw zus N.-S. N., die woonachtig is in Finland.

Uw lidmaatschap bij de SCNC bewoog u ertoe jaarlijks deel te nemen aan de protesten die plaatsvonden op 1 oktober en ijverden voor de onafhankelijkheid van Zuid-Kameroen (de Engelstalige provincies North West en South West). Deze activiteit leidde op 1 oktober 2014 tot de arrestatie van uzelf en enkele andere SCNC-leden. U moest uw identiteitskaart tonen en werd ongeveer een week vastgehouden in Tiko (regio Zuidwest). U had twee celgenoten. U kon uiteindelijk vrijkomen door de interventie en betaling van SCNC-advocaat Jualam Chaas. Op 1 oktober 2016 werd u nogmaals gearresteerd tijdens een SCNC-manifestatie in Tiko. U werd geslagen, moest uw identiteitskaart tonen en spendeerde drie weken in detentie te Mutengene (regio Zuidwest). U kwam vrij door de interventie en betaling van zowel uw familie als de SCNC-advocaat. Een aantal weken later, op 28 november 2016, vond een studentenprotest plaats aan de universiteit van Buea waaraan ook u deelnam. De nationale strijdkrachten vielen de campus binnen. U werd verkracht door twee militairen op uw studentenkamer in gezelschap van uw vriendin V.. Datzelfde jaar behaalde u uw bachelorsdiploma special education.

In 2017 verzocht u de Belgische ambassade in Yaoundé om een studentenvisum. U vroeg en kreeg toelating van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) om u in te schrijven voor een bachelor sociale wetenschappen. De daaropvolgende maanden vervulde u de noodzakelijke administratieve formaliteiten. Uw visumaanvraag werd aanvaard. In juli 2017 vertrok u vanuit Douala airport. Daar ontmoette u een SCNC-advocaat, Barister B., die u begeleidde en het personeel omkocht. U vloog legaal, met uw persoonlijke reis- en identiteitsdocumenten, naar België. U studeerde ongeveer een jaar aan de VUB en verbleef in een studentenwoning te Leuven. Uw zus N.-S. N. en haar verloofde F.C.E., beiden woonachtig in Finland, financierden uw reis, studies en accommodatie. U diende in België geen verzoek om internationale bescherming in. In 2017 nam u een eerste retourvlucht tussen België en Finland om uw zus te bezoeken. U reisde met uw studentenvisum en eigen identiteitsdocumenten. Het komende jaar werd u bezorgd om uw zoon. Op 3 oktober 2018 ontving u de boodschap van uw zus P.-A. dat zij uw zoon had achtergelaten in onveilig gebied. U besloot terug te keren naar Kameroen om hem te helpen. In het station van Mechelen ontmoette u een medereiziger, J..

U vertelde haar over uw situatie. Een Togolees genaamd Jo. had uw gesprek gehoord en bood zijn hulp aan. Er werd overeengekomen dat u hem €1.000 zou betalen, en hij u uw illegale terugkeer naar Kameroen zou faciliteren. Tussen de overeenkomst en effectieve terugkeer, besloot u uw zus een tweede bezoek te brengen. U vloog rond 15 oktober, met uw studentenvisum en eigen identiteitsdocumenten, naar Finland. Het traject Finland-België vond plaats op 21 of 22 oktober 2018.

De 23ste oktober reisde u, met een (ver)vals(t) paspoort, terug naar Kameroen. U bracht wel uw eigen paspoort en identiteitskaart mee indien u zou moeten aantonen dat u afkomstig was van Zuid-Kameroen. U landde op de luchthaven van Douala, waar de autoriteiten u ervan beschuldigden een SCNC-lid te zijn. Ze lieten u passeren nadat u €400 smeergeld betaalde. De volgende dag had u een overeenkomst met een chauffeur genaamd Jon.. Hij zou u naar Tiko brengen voor een SCNC-meeting en u vervolgens helpen uw zoon te redden uit Bomaka (regio Zuidwest). U werd echter tegengehouden onderweg tussen Douala en Tiko. Uw identiteitskaart werd in beslag genomen en u werd gearresteerd. U werd vijf dagen vastgehouden in Mutengene, waar u verkracht werd door een politieagent. Op 29 oktober 2018 werd u door de agenten afgezet aan het Bonabéri Park te Douala. Deze vrijlating bleek het resultaat te zijn van de tussenkomst van uw familie, meer bepaald uw zus N.-B. N. en uw broer L.-N. N.. Deze broer was uiteindelijk ook degene die uw zoon had geholpen door hem onder te brengen in Foubot (regio West). Uw familie lichtte u niet in over de details en u vroeg er evenmin naar. De daaropvolgende weken bleef u binnenshuis in de Bonanjo-wijk te Douala. In die periode bereidde uw broer uw vlucht voor. Hij contacteerde en betaalde een smokkelaar genaamd Ja. of E..

Op 9 december 2018 ontmoette u deze smokkelaar. De volgende dag ging u met hem naar de luchthaven van Douala. U reisde met een rood paspoort opgesteld in een onbekende, en voor u onleesbare, taal. Jullie vlogen samen naar Rusland en namen daar een bus naar een Finse luchthaven, waar u arriveerde op 11 december rond 7 uur 's ochtends en werd achtergelaten door Ja. of E.. U vroeg de lokale bevolking om hulp en kreeg het advies uzelf te presenteren in een politiekantoor. Daar werd u door de agenten uitgescholden en geïntimideerd. U vroeg diezelfde dag asiel aan. 's Avonds kreeg u de mededeling dat u aan de Belgische asielinstanties zou worden overgedragen.

U bleef in Finland terwijl u de Dublinprocedure doorliep. Uiteindelijk werd u op 6 maart 2019 overgevlogen naar België. U verzocht de Belgische asielinstanties om internationale bescherming op 7 maart 2019.

Om uw verzoek te staven, legt u volgende documenten neer: (1) een originele geboorteakte, afgeleverd in Menji op 5 april 2011, (3) kopieën van uw Belgische studentenkaarten (Universiteit Gent en VUB), (4) een kopie van uw lidkaart van de SCNC, afgeleverd in Tiko (Kameroen) op 9 februari 2019, (5) een kopie van een attest van uw psychologische begeleiding, opgesteld door Liesbet Willems op 6 juli 2020, (6) een kopie van een EMS Course Cameroun enveloppe, verzonden van Tiko (Kameroen) naar Vanta (Finland) op 26 december 2018, (7) kopieën van foto's van uzelf en andere activisten poserend met een SCNC-vlag in Kameroen, alsook kopieën van kinderen die slachtoffer werden van de Ngarbuh Massacre die plaatsvond op 14 februari 2020, (8) kopieën van foto's van uzelf en andere activisten poserend met een SCNC-vlag in België, (9) een kopie van een DHL Express Easy enveloppe, verzonden van Vanta (Finland) naar Sint-Truiden (België) op 13 mei 2019, (10) een videofilmje van een vrouw die wordt gedood door twee mannen, (11) een videofilmje van een vermoordde vrouw, (12) een fotokopie van verbrande lijken, en (13) een fotokopie van een tiental personen liggend op de grond.

Uw visumdossier bevat volgende stukken: (a) kopie van uw paspoort, afgeleverd in Buea op 15 maart 2015 (geldigheidsduur 16.03.2015-16.03.2020), (b) kopie van uw identiteitskaart, afgeleverd op 8 oktober 2014 (geldigheidsduur 08.10.2014-08.10.2024), (c) kopie van uw geboorteakte, afgeleverd in Menji op 5 april 2011, (d) kopie van uw Ordinary Levels, opgesteld door het Cameroon General Certificate of Education Board in juni 2010, (e) kopie van uw Advanced Levels, opgesteld door het Cameroon General Certificate of Education Board in juni 2013, (f) kopieën van uw universiteitsresultaten, opgesteld door de Universiteit van Buea in oktober 2016, (g) kopie van uw Bachelor of Education in Special Education, opgesteld te Buea op 7 oktober 2016, (h) deels ingevulde vragenlijst 'student authorisation for temporary residency', bestempeld door de Belgische ambassade te Yaoundé, (i) motivatiebrief voor de Bachelor Sociale Wetenschappen, opgesteld door R.E. en gericht aan de VUB, (j) toelatingsattest voor het academiejaar 2017-2018, opgesteld door de VUB op 9 februari 2017, (k) betalingsbewijs van de overschrijving van €200 van N.-S. N. naar FOD Binnenlandse Zaken op 10 maart 2017, (l) 'Engagement de prise en charge' of Annex 32, ingevuld en ondertekend door F.C.E. op 9 maart 2013, (m) blanco strafblad, afgeleverd door de Ministry of Justice van de Republiek van Kameroen in Yaoundé op 13 maart 2017, (n) medisch certificaat, opgesteld door dr. P.A.M. in Douala op 20 maart 2017.

B. Motivering

*Er moet opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal, op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde **bijzondere procedurele noden** kunnen worden waargenomen.*

Uit de verklaringen die u op 18 november 2019 aflegde op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en uit het psychologisch attest opgesteld door Liesbet Willems op 6 juli 2020, blijkt dat u kampt met een depressie en lijdt aan de post-traumatische stress stoornis (PTSS). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. In de eerste plaats werd meermaals, voor en tijdens, het persoonlijk onderhoud nagegaan of u zich capabel voelde uw asielmotieven uiteen te zetten (notities persoonlijk onderhoud dd. 9 juli 2020 (verder NPO 1), p. 2, 4 & notities persoonlijk onderhoud dd. 18 augustus 2020 (verder NPO 2), p. 2). Er werd, ten tweede, benadrukt dat het belangrijk was om onmiddellijk de protection officer (PO) te verwittigen indien u zich onwel zou voelen (NPO 1, p. 2 & NPO 2, p. 3). Op het einde van beide persoonlijke onderhoudsbevestigde u dat u in staat was geweest om uw relaas naar voren te brengen (NPO 1, p. 30 & NPO 2, p. 23).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U bleek niet in staat uw persoonlijke problemen met de Kameroense autoriteiten aannemelijk te maken.

In de eerste plaats wordt opgemerkt dat u onwaarachtige verklaringen aflegt omtrent de al dan niet geregistreerde connectie tussen uzelf en uw ouders. U vertelde hoe uw naam, R.E., geen verwijzing inhoudt naar N., de familienaam van uw vader, broers en zussen. U specificeerde dat: "ik ben blij dat het zo is, het werkt zo. Ze [de Kameroense autoriteiten] moeten mijn familieleden niet kennen. (...) Ik ben blij dat N. er niet aan vast hangt. Zo kunnen ze mijn familie niet viseren. Het is apart van mijn familie. Daarmee heb ik geluk gehad. Zo kan mijn familie veilig zijn" (NPO 1, p. 29). Er werd echter opgemerkt dat de voor- en achternamen van uw ouders toch weergegeven zijn op uw identiteitskaart, geboorteakte en strafblad. Deze identiteitsdocumenten werden uitgegeven door de bevoegde ministeries van de Republiek van Kameroen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd deze inconsistentie verder uitgediept. U herhaalde uw eerdere verklaring: "als je N. eraan hangt, kunnen ze mijn hele familie afgaan" (NPO 2, p. 15). U vermoedde dat uw familiebanden niet gekend zijn bij de Kameroense autoriteiten. Wanneer u werd geconfronteerd met de registratie van uw ouders op uw persoonlijke documenten, stelde u dat: "ik denk dat ze hen niet konden vinden omdat ze misschien niet weten waar mijn ouders zijn. (...) Ik kan niet zeker weten dat de overheid mijn familie niet viseert" (NPO 2, p. 16). Er werd bevraagd waarom uw familie nooit problemen heeft gekend omwille van uw politieke activiteiten. U wees dit toe aan corruptie. U stelt bij uw veelvuldige arrestaties nooit geregistreerd te zijn geweest. U bent niet gekend bij de centrale overheid, bij president Biya, maar wel bij "de mensen onder hen" die u "gebruiken (...) voor geld" (NPO 2, p. 16). ***Uw antwoorden zijn enorm merkwaardig en hebben zwaarwichtige implicaties.*** Ten eerste doen uw snel wijzigende verklaringen, na de confrontatie met objectief feitenmateriaal, afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. U verandert de vrees in hoofde van uw familie van 'waarschijnlijkheid van vervolging indien de familiebanden gekend waren' naar 'de autoriteiten hebben geen informatie over de locatie van mijn familie', tot uiteindelijk de discrepantie toe te wijzen aan het corrupte rechtssysteem. Belangrijker, ten tweede, ***verklaart u letterlijk en expliciet dat u niet gekend bent bij de Kameroense autoriteiten.*** Deze bevreemdende vaststelling strookt dan weer niet met uw relaas omtrent het verkrijgen van identiteitsdocumenten en uw legaal vertrek uit Kameroen in juli 2017.

U stelde dat u gebruik maakte van officieuze kanalen en smeergeld teneinde in 2015 een Kameroens paspoort te bekomen. U betaalde 200.000 West-Afrikaanse frank (CFA), het equivalent van €305, "simpelweg omdat iemand betrokken was, zonder die persoon zou ik geen toegang hebben tot het paspoort" (NPO 2, p. 6). Die persoon was een advocaat, meester B., die u het paspoort een maand na betaling bezorgde. U verklaarde geen problemen te hebben ondervonden bij het verkrijgen van het identiteitsdocument "omdat hij erbij betrokken was" (NPO 2, p. 7). Meester B. bood opnieuw een helpende hand tijdens uw vertrek van Douala airport in juli 2017. U vertelde hoe "[hij] me begeleidde, hij hielp me en kocht mensen om zodat ik kon passeren" (ibidem). Wanneer gevraagd of u problemen ondervond bij uw legaal vertrek uit Kameroen, antwoordde u dat er problemen zouden zijn geweest zonder de tussenkomst van de advocaat. Hij leidde u door de luchthaven en betaalde smeergeld aan de betrokken personen (NPO 2, p. 8). Er moet opgemerkt worden dat u noch bij DVZ noch tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS melding maakte van de obstakels die uw legaal vertrek uit Kameroen in de weg stonden. ***Het feit dat u genooddaakt was, één, op officieuze wijze een paspoort te bekomen, en, twee, gebruik te maken van omkoperij om uw legaal vertrek uit Douala airport te faciliteren, staat lijnrecht tegenover uw eigen beweringen dat u niet gekend bent bij de (centrale) autoriteiten van de Republiek van Kameroen.*** Dit is een ***tweede significante discrepantie***, naast uw inconsistente verklaringen omtrent uw al dan niet geregistreerde familiebanden, die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Uw verklaringen omtrent het corrupt systeem ondergraven, ten derde, de ernst van de door u ingeroepen vrees. U wijst veelvuldig op de corruptie waardoor de Kameroense instellingen worden geplaagd. Zo denkt u dat uw ouders nooit problemen kenden omwille van uw politiek activisme omdat de Kameroense autoriteiten u nooit registreerden. Ze wilden u niet seinen bij de centrale overheid, maar smeergeld krijgen voor uw vrijlating: "met geld is alles mogelijk in Kameroen. (...) Het gaat om geld. Als je geld kan geven, vragen ze je geld. Als je geld hebt, kan je jezelf redden, anders ga je lijden" (NPO 2, p. 16). U zag omkoperij tevens als uw mogelijk redmiddel indien u problemen zou ondervinden bij uw terugkeer naar Kameroen in oktober 2018. Wanneer werd gepeild naar mogelijke alternatieven, een plan B, waardoor uw zoon geholpen zou kunnen worden, stelde u: "ja, ik weet dat ze van geld houden, dat was het alternatief. Alles voor de Kameroense overheid is geld, geld, geld. Ze houden van geld. Als ik zou gaan en ze zouden me iets vragen, zou ik hen kunnen omkopen" (NPO 2, p. 12).

Het is opmerkelijk dat veronderstelt uzelf te behoeden van vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten door de simpele actie van omkoping. **Met dergelijke uitspraken doet u, eigenhandig, afbreuk aan het zwaarwichtig karakter van de door u aangehaalde vrees.**

Een vierde discrepantie situeert zich in uw visumdossier, meer bepaald in de aanvraagformulieren voor uw toelating tot de bachelorsopleiding sociale wetenschappen aan de VUB. Hierin uit u maar liefst driemaal uw ambitie om, na het behalen van een tweede bachelorsdiploma, tewerkgesteld te worden voor het Kameroens Ministry of Social Affairs: "I will be able to come back home with qualified knowledge and apply and work with the Ministry of Social affairs", "I will come back to my country and either work in the Ministry of Social Affairs or work in my previous institution as a research worker (...)" (questionnaire – student authorization for temporary residency (MVV), p. 6, 11), "I will enroll in a Master's degree in social service and return to my country thereafter where I hope to find a job in the Ministry of Social Affairs, or work with the national and international NGOs (...)" (letter of motivation for a bachelor of social science VUB). Uw ambitie om te werken voor een overheid die u veelvuldig vervolgde, is uiterst bevreemdend. **U werd dan ook geconfronteerd met de vraag waarom u, een vervolgd persoon, een carrière ambieerde bij een Kameroense overheidsdienst, uw vervolger.** U verklaarde uiteindelijk, na twee opmerkelijk korte antwoorden, dat u uzelf wou scholen in het buitenland om terug te keren zodra de Zuid-Kameroense onafhankelijkheid bereikt was. U specificeerde dat u ambieerde te werken voor Zuid-Kameroen (NPO 1, p. 28). Deze verklaring is geenszins afdoende voor een danig zwaarwichtige inconsistentie. Zodoende kreeg u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals de kans om uw tegenstrijdige ambities te verklaren. U volhardde in de bewering dat u refereerde naar de ZuidKameroense overheidsdiensten en dat u een manier zocht om uzelf te scholen in België. Wanneer erop werd gewezen dat u uw ambitieuze persoonlijkheid op allerlei manieren had kunnen aantonen en niet noodzakelijk hoefde te refereren naar een Kameroense overheidsinstantie, antwoordde u "België wist niet wat ik meemaakte. Voor mij om dat uit te leggen, zou een heel proces zijn. Ze denken dat Kameroen één land is" (NPO 2, p. 18-19). Er werd, daaropvolgend, aangestipt dat noch de Belgische migratiediensten noch de VUB van u verwachten dat uw motivatiebrief een uiteenzetting van de Kameroense problematiek bevat. U werd, nogmaals, aangespoord het CGVS te voorzien van een afdoende verklaring. U bleek slechts in staat te herhalen dat "jullie wisten niet dat Zuid-Kameroen bestond. (...) Toen ik mijn aanvraag indiende, wist België niets van mij. Ze wisten gewoon dat ik van Kameroen was, full stop" (NPO 2, p. 19). Hierop werden de veelvuldige pogingen om een concreet antwoord van u te krijgen gestaakt. **Voornoemde interne inconsistenties alsook externe tegenstrijdigheden (die werden vastgesteld tussen uw verklaringen enerzijds en de documenten omsloten in uw visumdossier anderzijds) ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op significante wijze.**

Uw verklaring omtrent de inhoud van uw motivatiebrief leidde wel tot een andere merkwaardige vaststelling. Zo vertelde u dat uw land niet erkend is: "ik heb niet geschreven dat ik voor het Ministerie van Zuid-Kameroen wou gaan werken, dat zou niet bestaan" (NPO 2, p. 19). Wanneer werd gevraagd of Zuid-Kameroen, Ambazonia, over overheidsinstituten beschikt, antwoordde u dat "we worden niet erkend als land, ze geven ons geen ministeries. Er zijn geen faciliteiten" (ibidem). Uit bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt nochtans dat de Ambazonia Governing Council (ACG) een staatsstructuur op poten zette, waaronder verschillende ministeries. Deze staan echter bekend als 'departementen', zoals het 'Department of Education' en het 'Health and Social Affairs Department'. U noemde het reële bestaan van deze departementen een leugen en stelde dat ze zich nog in de planningsfase bevinden (NPO 2, p. 19-20). U demonstreerde, ondanks uw politiek profiel en jarenlange lidmaatschap bij de SCNC, slechts een oppervlakkige kennis van organisaties zoals de AGC. Zo bleek u niet bekend met hun staatsopbouwactiviteiten. Bovendien identificeerde u hun leider, Ayaba Cho Lucas, als leider van de Ambazonia Defense Forces (ADF). De naam Benedict Nwana Kuah, de werkelijke leider van de ADF, zegt u dan weer niets (NPO 1, p. 18). U hebt, als persoon die op jonge leeftijd toetrad tot de SCNC, nog nooit gehoord van de Southern Cameroons Youth League (SCYL), een jongerentak die afsplitste van diezelfde SCNC. **Voornoemde hiaten staan in scherp contrast met uw parate en gedetailleerde kennis van de ZuidKameroense kwestie.** Zo bent u niet bekend met de staatsstructuur van de ACG, maar wel met de exacte datum waarop ACG-president Sisiku Julius Ayuk Tabe in Nigeria werd gearresteerd (NPO 1, p. 16). U praat tevens vlot over de Kameroense geschiedenis vanaf de jaren 1960 tot de jaren 1990 (NPO 1, p. 14). Het is dan ook merkwaardig dat u niets kan vertellen over de All Anglophone Conferences (AAC), die plaatsvonden in Buea in 1993 en in Bamenda in 1994, en waarin de SCNC's rol als uitvoerende overheidsinstantie werd verzilverd (NPO 1, p. 19). Er kan slechts vastgesteld worden dat uw politieke kennis incoherent is. Enerzijds bent u vertrouwd met de gebeurtenissen van zestig jaar geleden en kan u arrestaties precies in de tijd situeren.

Anderzijds legt u verwarde en incorrecte verklaringen af omtrent prominente figuren, vertakte organisaties alsook de meer recente geschiedenis. **De vaststelling dat u deze kennis ontbeert, maakt dat uw SCNC-kennis veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt. Uw ingestudeerde feitenkennis doet dan weer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw politiek profiel.**

De vijf hierboven uiteengezette argumenten culminerend in de vaststelling dat u bij aankomst in België, in juli 2017, geen verzoek om internationale bescherming indiende. Er passeerden maar liefst zeventien maanden alvorens u een Europese lidstaat, Finland, voor het eerst om asiel verzocht. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die, uiteindelijk, internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij zich, indien zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. **De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog anderhalf jaar wachtte alvorens uzelf vluchteling te verklaren, voor de Finse asielinstanties, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.** Uw uitleg dat u uzelf moest focussen op uw studies en u "niet goed" en "ziek" voelde (NPO 2, p. 20), kan bezwaarlijk als afdoende verschoningsgrond worden aanvaard en kan dan ook geen afbreuk doen aan voorgaande overwegingen. Van iemand die een gegronde vrees koestert, kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich informeert over de asielprocedure. Dit argument wordt versterkt door zowel uw universitaire scholing als de wijze waarop u succesvol een studentenvisum en toelating tot een buitenlandse universiteit verwierf.

De combinatie van uw laattijdige asielaanvraag met de, hierboven uiteengezette, interne en externe inconsistenties, leiden tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die zich afspeelden in Kameroen vóór uw legale reis naar België in juli 2017.

Uw laattijdig verzoek om internationale bescherming is niet de enige gedraging die onverenigbaar is met de door u aangehaalde vrees. **Uw vrijwillige terugkeer naar Kameroen staat, eveneens, in scherp contrast met de ernst van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en vrees.** Het is immers uiterst merkwaardig dat een verzoeker terugkeert naar haar land van herkomst, dat zij juist had verlaten om te ontsnappen aan vervolging of ernstige schade. U verklaart dat u genoodzaakt was uw zoon, P.-M., te redden uit onveilig gebied (NPO 1, p. 5 & NPO 2, p. 11-12). Uw uitleg is omwille van twee redenen niet afdoende. In de eerste plaats was u zich bewust van de mogelijke gevolgen van uw terugkeer. U zou namelijk opnieuw gearresteerd en gevangengenomen kunnen worden. Niettegenstaande het risico dat uw terugreis voor u persoonlijk zou inhouden, zou u niet in staat zijn uw zoon te helpen vanuit een positie als gevangene. Uw terugkeerplan kan moeilijk doordacht genoemd worden. Het is, ten tweede, nog steeds geheel onduidelijk waarom één van uw acht Kameroense gezinsleden uw zoon niet kon bijstaan. P.-M. was toch al minstens anderhalf jaar, sinds uw vertrek naar België in 2017, onder de hoede van uw gezin. Het was uiteindelijk door de acties van een familielid, niet van uzelf, dat uw zoon in veiligheid werd gebracht (NPO 1, p. 24-25 & NPO 2, p. 11). Deze afloop illustreert de overbodigheid van uw persoonlijke interventie.

Er moet eveneens aangestipt worden dat u pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud specificeerde dat u op illegale wijze terugkeerde. Uw verklaringen omtrent de aanleiding en organisatie van deze illegale reis zijn, bovendien, vaag en bevreemdend. Het lijkt niet aannemelijk dat u in het station van Mechelen praatte tegen een reisgenoot, waarbij uw gesprek werd opgevangen door een andere reisgenoot, die u benaderde en toevallig een Togolese smokkelaar bleek te zijn. U verklaart dat tijdens uw terugreis gebruik maakte van (ver)vals(t)e identiteitsdocumenten. **Het is dan ook een vraagteken waarom u, een persoon die meermaals vervolgd werd door de Kameroense autoriteiten, uw eigen identiteitskaart en paspoort meenam op deze risicovolle reis.** U beweert dat "ik voelde gewoon dat ik mijn eigen identiteit nodig had. (...) Het is nodig in mijn deel van het land: mensen zijn bang van elkaar. Als ze je herkennen als Zuid-Kameroense burger, gaan ze je laten passeren. Dat was de reden" (NPO 2, p. 11). Deze uitleg verklaart nog steeds niet waarom u het noodzakelijk achtte uw twee identiteitsdocumenten mee te nemen. Een paspoort zou, schijnbaar, voldoende zijn. De onduidelijkheid omtrent het meenemen van deze documenten, plaatst eveneens vraagtekens bij de wijze waarop u ze verloor, in casu bij de inbeslagname. **Het reizen met illegale documenten belette de luchthavencontrole er evenmin van u te herkennen.** Op Douala airport werd u er namelijk van beschuldigd een SCNC-lid te zijn.

Gelukkig kon u uzelf opmerkelijk snel uit de benarde situatie redden door €400 smeergeld neer te leggen. Met dergelijke verklaringen doet u, opnieuw, eigenhandig afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vrees.

De bevreemdende getuigenissen beperken zich niet tot het doel en verloop van uw terugreis. De daaropvolgende vervolgingsfeiten, die zich afspeelden in Kameroen in oktober 2018, zijn tevens vreemd, vaag en oppervlakkig. Zo legt u onsamenhangende verklaringen af omtrent de omstandigheden van uw arrestatie. Het is, **ten eerste**, niet duidelijk waarom u überhaupt wou deelnemen aan een SCNC-meeting alvorens uw zoon, die u al anderhalf jaar niet gezien had, uit de nood te redden. Hij was immers de reden waarom u terugkeerde naar Kameroen, een land waarvan u zei dat het voor u danig onveilig was, en alwaar de autoriteiten nog naar u op zoek waren. In de **tweede** plaats legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de inbeslagname van uw identiteitsdocumenten. Bij DVZ stelt u dat uw paspoort werd afgenomen (verklaring DVZ, persoonsgegevens, vraag 24). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, vervulde u dat "mijn paspoort werd in beslag genomen. Ze vroegen me om mijn identiteitskaart" (NPO 1, p. 24). Uw ID-kaart werd u schijnbaar niet ontvreemd aangezien u deze later in Brussel kwijtspeelde (NPO 1, p. 27). Het was dan ook verrassend dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots beweerde dat "mijn documenten werden afgenomen. Ik had enkel mijn nationale identiteitskaart bij" (NPO 2, p. 12). Het CGVS is aldus nog in het ongewisse over de locatie van uw identiteitsdocumenten. **Daarenboven doen dergelijke tegenstrijdigheden ernstig afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.** Uw verklaringen omtrent de vrijlating van uzelf en de redding van uw zoon zijn, **ten derde**, vaag en oppervlakkig. Telkens als u aangespoord werd meer details te geven, herhaalde u dat de familie de situatie had geregeld (NPO 1, p. 24-25 & NPO 2, p. 13). U hebt uw zus en broer nooit uitleg gevraagd aangezien "ze weten dat ik niet oké ben, ze willen niets delen over mijn verleden en zien dat ik gelukkig ben" (NPO 2, p. 13). Uw familie was tevens verantwoordelijk voor de organisatie van uw illegale vlucht. Uw vluchtrelaas getuigt van een opmerkelijk passieve houding waarin u "geholpen werd" (NPO 1, p. 25) en "werd gered" (NPO 2, p. 14). Deze passiviteit en desinteresse is opmerkelijk, en lijkt niet te stroken met de assertieve en geëngageerde houding die u vooropstelt. **Er kan slechts besloten worden dat uw vage en oppervlakkige getuigenissen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, die zich afspeelden in Kameroen in oktober 2018, fundamenteel ondermijnen.**

Uw politieke activiteiten beperken zich niet tot het Kameroens grondgebied. U verklaarde ook in België te hebben deelgenomen aan twee manifestaties, die plaatsvonden in Brussel op 1 oktober 2018 en 1 oktober 2019. In het licht van uw ongeloofwaardig politiek engagement in Kameroen, kan niet ingezien worden dat uw activiteiten, die zich overigens beperkten tot de deelname aan twee manifestaties, ernstig of reëel zijn. Aangezien er geen enkele indicatie is dat u een noemenswaardig politiek engagement hebt in de Kameroense oppositie, kan het CGVS er dan ook niet van uitgaan dat u door de Kameroense autoriteiten als een opposant beschouwd zal worden en aldus een gevaar op vervolging zou lopen. U hebt geen uitgesproken politiek profiel. Het is overigens niet ernstig de Kameroense veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de duizenden Kameroeners in het buitenland die om opportunistische of persoonlijke redenen meelopen met manifestaties, en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime. U toonde niet aan dat u in de negatieve aandacht stond van uw overheden voor uw vertrek uit Kameroen en evenmin tijdens het tweetal jaren waarin u in België verbleef. **Het is niet onmogelijk dat de Kameroense ambassade op de hoogte is van uw deelname aan acties in België, maar u maakt niet aannemelijk dat zij u als een gevaar zouden beschouwen voor het Kameroense politieke systeem.**

Zodoende weet u uw politiek profiel en uw vervolgingsrelaas niet aannemelijk te maken. De combinatie van uw laattijdige asielaanvraag en vrijwillige terugkeer met de, hierboven uiteengezette, interne en externe consistenties, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten. **Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, aannemelijk te maken.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van het artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 1 oktober 2019 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_la_crise_anglophone_situation_securitaire.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus “Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones.”** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. **In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen**, meer bepaald in Douala, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check-points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de **veiligheidssituatie in de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala. **Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt.**

In de eerste plaats wordt verwezen naar uw **universitair geschoold profiel**. Op de vooropgestelde drie jaren behaalde u een Bachelor in de Special Education met een GPA van 2.65/4. U kreeg ook de kans om uw studiegebied op een praktische manier te benaderen, enerzijds in de zogenaamde 'inclusive educational classrooms' (NPO 1, p. 7 & NPO 2, p. 3-4), en anderzijds tijdens uw drie maanden durende stage bij de lokale ngo, NADEV, die op regionaal niveau sensibiliseringsacties omtrent vrouwenrechten voert. U demonstreert, ten tweede, een **basiskennis van het Frans**. U geeft aan de taal niet werkelijk te beheersen aangezien u nooit in het Franstalig gebied woonde of contacten had met de Franstalige gemeenschap. Niettegenstaande behaalde u degelijke punten, een C, op het universitair vak 'Functional French'. U schrijft dit toe aan de manier waarop de Franse professor les gaf (NPO 2, p. 17). Zowel het objectieve resultaat als uw verklaring leiden tot de vaststelling dat u beschikt over, één, een goede basis, en, twee, de intellectuele capaciteiten om een degelijk niveau van de Franse taal te bereiken. De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten derde, nog onderbouwd door uw **financiële draagkracht**. Uzelf beschrijft uw gezin als "arm" (NPO 1, p. 7). Toch bleken er voldoende middelen voorhanden om de buitenlandse studies van twee dochters te bekostigen. Uw zus N.-S. N. en u kregen de opportuniteit om in respectievelijk Finland en België te studeren. Doorheen uw relaas wijst u, bovendien, op meerdere momenten waarin de toevlucht werd genomen tot omkoping. De som van uw twee illegale reizen (België-Kameroen en Kameroen-Finland), van uw drie door smeergeld bekostigde vrijlatingen uit de gevangenis, van uw omgekochte passage op Douala airport, en van de officiële procedure om een Kameroens paspoort te verkrijgen, loopt snel op. Uw gezinsleden bleken ook in staat gedurende vier jaren uw studies en accommodatie in zowel Kameroen als België te betalen (NPO 1, p. 8, 26 & NPO 2, p. 6-7, 10). Hetzelfde **familiaal netwerk** vormt het vierde argument die uw hervestiging in Franstalig Kameroen, en specifiek Douala, motiveert. Uw broer L.-N. N. verblijft momenteel in de Akwa-wijk te Douala. Uw schoolvriendin H.C., waarmee u nog in contact staat, zocht eveneens haar toevlucht in de stad. Uzelf bent er al meermaals geweest en verbleef, voorafgaand aan uw vlucht naar Finland, twee maanden in de Bonajo-wijk. In oktober 2018 was u van plan uw zoon naar Douala te brengen. Tot slot verklaart u nog, spontaan en expliciet, dat er veel werkgelegenheid is in de stad (NPO 1, p. 10, 12, 14, 20, 24 & NPO 2, p. 14). Een eventuele tweede hervestigingsoptie is het stadje Foubot (regio West), waar zowel uw zoon P.-M. als uw zussen N.-B. N. en N.-E. hun toevlucht zochten (NPO 1, p. 6, 10).

Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Franstalig Kameroen te hervestigen, stelde u dat u ook daar gekend bent: "ik heb veel meegemaakt. Ik ben altijd gearresteerd geweest. Ik ben een SCNC lid" (NPO 1, p. 29 & NPO 2, p. 22). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan echter geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Hieruit volgt dat het door u aangehaalde argument, uw bekendheid bij de Kameroense autoriteiten, evenmin een waarachtige belemmering is voor uw hervestiging binnen het Franstalig gedeelte van Kameroen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een **veilig en redelijk vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet**. U toont geenszins het tegendeel aan.

De dertien documenten die u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, bezorgde aan de DVZ en aan het CGVS, kunnen de voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

De door u neergelegde geboorteakte en studentenkaarten, verwijzen respectievelijk naar uw Kameroense nationaliteit en uw studies in België (NPO 1, p. 27). Deze feiten worden niet betwist door het CGVS. Hetzelfde kan gezegd worden over de door u neergelegde kopieën van een EMS- en DHL-enveloppe (NPO 1, p. 27-28). De wijze waarop de documenten u werden toegestuurd, is niet doorslaggevend voor de beslissing.

In verband met de kopie van uw lidkaart van de SCNC wordt opgemerkt dat een document slechts één element is in het asielrelaas. De bewijswaarde is afhankelijk van zowel uw verklaringen als andere objectieve criteria. Het louter neergelegde document aan zich heeft niet het vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verder geeft het bezit van een lidkaart slechts aan dat u deze, al dan niet tegen betaling, in ontvangst nam op 9 februari 2019. De kaart is niet in staat uitsluitel te bieden over uw politieke overtuiging of engagement.

Bovendien kan nog opgemerkt worden dat uw lidkaart werd uitgegeven op 9 februari 2019, terwijl u verklaart de SCNC te hebben vervoegd in 2013. Uw verklaring dat SCNC-lidkaarten tweejaarlijks vernieuwd worden (NPO 1, p. 27), kan niet worden geverifieerd en is zodoende een blote bewering die het ongeloofwaardig karakter van uw eerdere verklaringen niet kan herstellen.

Wat betreft het door u neergelegde medische attest (dd. 06/07/2020) kan worden vastgesteld dat u werd gediagnosticeerd met het Post-Traumatische Stress Syndroom (PTSS) (NPO 1, p. 2, 27). Er moet opgemerkt worden dat PTSS gestoeld kan zijn op een veelvoud aan oorzaken, die niet noodzakelijk in verband staan met het door u ingeroepen asielrelaas. Een psycholoog doet immers louter vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen trauma's. Doch kan de psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze trauma's werden opgelopen. Verder maakt het psychologisch attest evenmin melding van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling uw verzoek om internationale bescherming. Het attest wijst er niet op dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Evenzeer moet worden opgemerkt dat dit verslag geen zuiver medisch attest betreft, gezien het niet door een psychiater maar door een psycholoog, die vooralsnog geen arts is, werd opgesteld. Het neergelegde attest doet zodoende geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de door u neergelegde kopieën van foto's van uzelf en andere activisten poserend met de Zuid-Kameroense vlag (NPO 1, p. 28), dient opgemerkt te worden dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat u gedurende zeven jaren een geëngageerd SCNC-lid was en omwille van uw activisme meermaals vervolgd werd. De afbeeldingen zijn slechts een weergave van een momentopname. Bovendien kan niet met zekerheid gezegd worden waar en wanneer de foto's werden genomen, noch of u in werkelijkheid één van de afgebeelde personen bent. Deze documenten an sich hebben niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Een gelijkaardige vaststelling wordt gemaakt in verband met de door u neergelegde fotokopieën van uzelf poserend met een Zuid-Kameroense vlag in België (NPO 1, p. 28). Hieruit blijkt slechts dat u op Belgisch grondgebied eenmalig deelnam aan een onafhankelijkheidsmanifestatie. Uw deelname aan deze betoging wordt niet betwist. Zoals eerder aangestipt, concludeerde het CGVS dat u hiermee niet aannemelijk maakt dat de Kameroense autoriteiten u als een gevaar zouden beschouwen voor het Kameroense politieke systeem (cf. supra).

Het plaatsvinden van de Ngarbuh Massacre van 14 februari 2020 wordt evenmin betwist door het CGVS (NPO 1, p. 28). Dit gewelddadig voorval vormt echter niet het onderwerp van uw verzoek om internationale bescherming. De door u neergelegde fotokopieën van slachtoffers van de slachtpartij hebben niet het vermogen om uw persoonlijke vrees te staven en veranderen zodoende niets aan bovenstaande vaststellingen.

Voor de aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud bezorgde u het CGVS nog vier documenten.

Wat betreft de door u neergelegde video van een vrouw die gewelddadig om het leven wordt gebracht (NPO 2, p. 17-18; screenshot van de video in groene map 'documenten'), dient opgemerkt te worden dat het beeldmateriaal betrekking heeft op de algemene onveilige situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen, die door het CGVS niet wordt betwist. De opname is niet in staat uw persoonlijke vrees te staven. Het feit dat u het slachtoffer in de video persoonlijk zou kennen, verandert weinig aan deze vaststelling.

De door u neergelegde beeldopname van een vermoordde vrouw (NPO 2, p. 17-18; screenshot van de video in groene map 'documenten'), kan evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen. De video heeft tevens betrekking op de algemene onveilige situatie in de Engelstalige regio's van uw land van herkomst. Zodoende heeft het filmpje niet het vermogen uw persoonlijke vrees te staven noch uw ongeloofwaardig asielrelaas om te buigen.

Bovenstaande vaststelling is eveneens van toepassing op de door u neergelegde foto van verbrandde lijken alsook de door u neergelegde foto van een tiental personen liggend op de grond (NPO 2, p. 17). Een loutere referentie naar de algemene gewelddadige situatie volstaat niet om uw persoonlijke vrees te staven.

Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid geboden opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. **Na het tweede persoonlijk onderhoud ontving het CGVS op 3 september 2020 uw schriftelijke opmerkingen.** Deze hebben betrekking op de foutieve schrijfwijze van een persoonsnaam, alsook op kleine miscommunicaties omtrent uw stage, uw studentenvisum, het verblijfstatuut van uw zus in Finland, en de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsstrijd. Uw opmerkingen werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar konden bovenstaande conclusies niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 16 november 2020 een schending aan van "de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 §3 en 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, schending van de motiveringsplicht, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel schending van artikel 3 EVRM en het beginsel van non-refoulement".

Zij is het niet eens "met de bevindingen van de CGVS" en voert aan "dat zij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn", "dat zij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten", dat van haar niet kan worden verwacht "dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst" en "dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden".

Verzoekster klaagt aan "dat de CGVS geen rekening heeft gehouden met verzoeksters profiel: Verzoekster is Engelstalig uit de regio Zuidwest. Verzoekster is een alleenstaande vrouw met een minderjarig kind. Ze heeft een zoon van 12 jaar. Ze is lid van SCNC en legt er een lidkaart van voor. Ze lijdt aan PTSS.". Volgens verzoekster heeft zij "een risicoprofiel".

Dat zij laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend kan "evenmin tegen haar worden weerhouden en doet geen afbreuk aan de vrees die zij koestert in geval van terugkeer naar Kameroen", aldus het verzoekschrift.

Waar zij onvoldoende kennis over bepaalde politieke elementen verweten wordt, herhaalt zij dat zij niet alles kan kennen en weten. Volgens haar bevat de bestreden beslissing evenwel "fouten en vaagheden", zoals wanneer de bestreden beslissing stelt dat Abaya Cho Lucas niet de leider is van Ambazonia Defence Force.

Verzoekster benadrukt de SCNC-lidkaart die zij neerlegt. Waar zij verklaarde dat deze kaart twee jaar geldig is en dus tweejaarlijks vernieuwd wordt en verweerder antwoordde dat dit niet kon worden geverifieerd, wijst verzoekster op artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst verzoekster naar internetartikelen waaruit volgens haar blijkt "dat burgers gevaar lopen en zelfs kinderen worden gedood, [...] dat de situatie steeds erger wordt en ernstiger is dan dat de CG vermeldt in de bestreden beslissing".

Verzoekster meent dat zij als Engelstalige niet terecht kan in Franstalig Kameroen en ze er geen netwerk heeft. De financiële draagkracht waarover de bestreden beslissing het heeft, is er volgens haar niet meer: "haar zus is niet meer samen met de verloofde die verzoekster financieel steunde". Ze stelt dat ze er als alleenstaande met kind helemaal alleen voor staat.

Volgens haar is "er in gans Kameroen nog steeds sprake van willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict, zodat aan de voorwaarden van de wet is voldaan en verzoekster aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming". Zij merkt op "dat verweerder zich bij de beoordeling van de situatie in het land van herkomst bediende van landeninformatie van oktober 2019: COI Focus, CAMEROUN, La crise anglophone : situation sécuritaire, 1 oktober 2019 die hoofdzakelijk informatie bevat van de periode 2018 en niet meer actueel is", terwijl "de CG over meer recente informatie beschikt, meer bepaald de COI Focus, CAMEROUN, Situation sécuritaire liée au conflit anglophone, 16

oktober 2020 (update) die ze niet heeft aangewend in de bestreden beslissing". Uit deze recentere informatie blijkt, aldus het verzoekschrift, "dat de situatie nog meer is geëscaleerd en dat het voor verzoekster en haar minderjarige zoon onmogelijk is om zich zonder risico te vestigen in de Franstalige regio". Verzoekster stelt nog: "In tegenstelling tot wat de CG beweert, nl. dat er geen sprake is van systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen louter omwille van het feit Engelstalig te zijn klopt niet meer. Uit boven geciteerde informatie, het actuele rapport van 16 oktober 2020 (COI Focus, CAMEROUN, Situation sécuritaire liée au conflit anglophone) blijkt dat Engelstalige Kameroeners in een veel moeilijker positie zitten dan een jaar geleden, dat hun kinderen niet naar school kunnen, dat veel vrouwen in de prostitutie belanden, dat ze getraumatiseerd zijn, dat ze geïsoleerd worden enkel en alleen omdat ze Engelstalig zijn etc. De situatie is zeer erg achteruitgegaan."

2.2. In de verweernota verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone" van 16 oktober 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van haar politieke activiteiten.

De Raad stelt samen met verweerder het volgende vast:

- Verzoekster verklaarde enerzijds dat haar familie nooit problemen kende omwille van haar politieke activiteiten omdat zij een andere familienaam draagt (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 19 juli 2020, p. 29; notities 18 augustus 2020, p. 15), terwijl de voor- en achternamen van haar ouders vermeld worden op haar identiteitskaart, geboorteakte en strafblad. Anderzijds gaf zij aan dat haar familie niet werd lastiggevallen omdat verzoekster niet gekend is bij de (centrale) Kameroense autoriteiten (notities 18 augustus 2020, p. 16), wat uiteraard haar vrees voor vervolging en de logica achter haar illegaal vertrek geheel ondermijnt.
- Zij liet meermaals optekenen dat zij ervan uitging dat zij problemen met de autoriteiten via omkoping zou kunnen afwenden (notities 18 augustus 2020, p. 12, 16). Uit haar verklaringen blijkt ook dat zij drie keer uit de gevangenis werd vrijgelaten doordat smeergeld betaald werd én dat zij in oktober 2018 bij haar aankomst op de luchthaven in Douala werd aangehouden door de autoriteiten die haar ervan beschuldigden SCNC-lid te zijn, maar dat ze haar gewoon lieten passeren na het betalen van smeergeld. Een dergelijke gang van zaken kan bezwaarlijk worden verzoend met de beweerde ernst van de vervolging die zij stelt te vrezen, met name dat zij bij terugkeer onmiddellijk gedood zou worden in de luchthaven (*“Ze mollen me gewoon aan de luchthaven. Ze maken me af.”*; notities 9 juli 2020, p. 30).
- Uit het visumdossier blijkt dat verzoekster in de aanvraagformulieren voor haar toelating tot de bachelorsopleiding sociale wetenschappen aan de VUB driemaal haar ambitie uitte om, na het behalen van een tweede bachelorsdiploma, tewerkgesteld te worden voor het Kameroens Ministry of Social Affairs en dat zij aldus kennelijk een carrière ambieerde bij de Kameroense overheid die zij beweert te vrezen en/of via politiek activisme bestrijdt.
- Verzoekster heeft een oppervlakkige kennis van organisaties zoals de AGC, prominente figuren, vertakte organisaties alsook de meer recente geschiedenis (notities 9 juli 2020, p. 18-19; notities 18 augustus 2020, p. 19-20), terwijl zij dan wel vertrouwd is met de gebeurtenissen van zestig jaar geleden en bepaalde arrestaties precies in de tijd kan situeren (notities 9 juli 2020, p. 14, 16).
- Zij diende bij haar (eerste) aankomst in België, in juli 2017, geen verzoek om internationale bescherming in, maar vroeg pas zeventien maanden later in Finland voor het eerst om internationale bescherming.
- Verzoeksters verklaringen over haar vrijwillige terugkeer naar Kameroen in oktober 2018 zijn niet geloofwaardig (notities 9 juli 2020, p. 5, 24-25; notities 18 augustus 2020, p. 11-12). Zo specificeerde zij pas tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat zij op illegale wijze terugkeerde. Verder zijn haar verklaringen over de aanleiding en organisatie van deze illegale reis, de vervolgingsfeiten die zich daarna afspeelden, de omstandigheden van haar arrestatie (notities 9 juli 2020, p. 24, 27; notities 18 augustus 2020, p. 12) en de vrijlating van haar en de redding van haar zoon (notities 9 juli 2020, p. 24-25; notities 18 augustus 2020, p. 13-14) allesbehalve geloofwaardig.
- Zij maakt niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten haar zouden beschouwen als een gevaar voor het Kameroense politieke systeem omwille van haar politieke activiteiten in België.
- Verzoekster kan zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, zijnde Engelstalig Kameroen, onttrekken door zich in

Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

- De door verzoekster voorgelegde stukken kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

6. Nog daargelaten het feit of Abaya Cho Lucas de leider is van Ambazonia Defence Force, blijven de overige vaststellingen omtrent verzoeksters gebrekkige politieke kennis overeind:

*“Uw verklaring omtrent de inhoud van uw motivatiebrief leidde wel tot een andere merkwaardige vaststelling. Zo vertelde u dat uw land niet erkend is: “ik heb niet geschreven dat ik voor het Ministerie van Zuid-Kameroen wou gaan werken, dat zou niet bestaan” (NPO 2, p. 19). Wanneer werd gevraagd of Zuid-Kameroen, Ambazonia, over overheidsinstituten beschikt, antwoordde u dat “we worden niet erkend als land, ze geven ons geen ministeries. Er zijn geen faciliteiten” (ibidem). Uit bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt nochtans dat de Ambazonia Governing Council (ACG) een staatsstructuur op poten zette, waaronder verschillende ministeries. Deze staan echter bekend als ‘departementen’, zoals het ‘Department of Education’ en het ‘Health and Social Affairs Department’. U noemde het reële bestaan van deze departementen een leugen en stelde dat ze zich nog in de planningsfase bevinden (NPO 2, p. 19-20). U demonstreerde, ondanks uw politiek profiel en jarenlange lidmaatschap bij de SCNC, slechts een oppervlakkige kennis van organisaties zoals de AGC. Zo bleek u niet bekend met hun staatsopbouwactiviteiten. [...] U hebt, als persoon die op jonge leeftijd toetrad tot de SCNC, nog nooit gehoord van de Southern Cameroons Youth League (SCYL), een jongerentak die afsplitste van diezelfde SCNC. **Voorname hiaten staan in scherp contrast met uw parate en gedetailleerde kennis van de Zuid-Kameroense kwestie.** Zo bent u niet bekend met de staatsstructuur van de ACG, maar wel met de exacte datum waarop ACG-president Sisiku Julius Ayuk Tabe in Nigeria werd gearresteerd (NPO 1, p. 16). U praat tevens vlot over de Kameroense geschiedenis vanaf de jaren 1960 tot de jaren 1990 (NPO 1, p. 14). Het is dan ook merkwaardig dat u niets kan vertellen over de All Anglophone Conferences (AAC), die plaatsvonden in Buea in 1993 en in Bamenda in 1994, en waarin de SCNC’s rol als uitvoerende overheidsinstantie werd verzilverd (NPO 1, p. 19). Er kan slechts vastgesteld worden dat uw politieke kennis incoherent is. Enerzijds bent u vertrouwd met de gebeurtenissen van zestig jaar geleden en kan u arrestaties precies in de tijd situeren. Anderzijds legt u verwarde en incorrecte verklaringen af omtrent prominente figuren, vertakte organisaties alsook de meer recente geschiedenis. **De vaststelling dat u deze kennis ontbeert, maakt dat uw SCNC-kennis veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt. Uw ingestudeerde feitenkennis doet dan weer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw politiek profiel.**”*

7. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat zij een SCNC-lidkaart neerlegt en verklaarde dat deze kaart twee jaar geldig is (aldus tweejaarlijks vernieuwd wordt) en verweerder antwoordde dat dit niet kon worden geverifieerd. Verzoekster verwijst naar artikel 48/6 §4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat - daargelaten de vaststelling omtrent de afgiftedatum - uit deze lidkaart hoe dan ook niet kan blijken welke politieke activiteiten verzoekster had, laat staan dat zij hierdoor problemen kende. Getuigschriften en lidkaarten van een politieke beweging kunnen weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften en lidkaarten kunnen op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van haar asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde.

8. Aangaande de subsidiaire bescherming verwijst verzoekster naar internetartikelen waaruit volgens haar blijkt *“dat burgers gevaar lopen en zelfs kinderen worden gedood, [...] dat de situatie steeds erger wordt en ernstiger is dan dat de CG vermeldt in de bestreden beslissing”*. Volgens haar is *“er in gans Kameroen nog steeds sprake van willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict, zodat aan de voorwaarden van de wet is voldaan en verzoekster aanspraak kan maken op het statuut van subsidiaire bescherming”*. Zij merkt op *“dat verweerder zich bij de beoordeling van de situatie in het land van herkomst bediende van landeninformatie van oktober 2019: COI Focus, CAMEROUN, La crise anglophone : situation sécuritaire, 1 oktober 2019 die hoofdzakelijk informatie bevat van de periode 2018 en niet meer actueel is”,* terwijl *“de CG over meer recente informatie beschikt, meer bepaald de COI Focus, CAMEROUN, Situation sécuritaire liée au conflit anglophone, 16 oktober 2020 (update) die ze niet heeft aangewend in de bestreden beslissing”*. Uit deze recentere informatie blijkt, aldus het verzoekschrift, *“dat de situatie nog meer is geëscaleerd en dat het voor verzoekster en haar minderjarige zoon onmogelijk is om zich zonder risico te vestigen in de Franstalige regio”*. Verzoekster stelt nog: *“In tegenstelling tot wat de CG beweert, nl. dat er geen sprake is van systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen louter omwille van het feit Engelstalig te zijn klopt niet meer.*

Uit boven geciteerde informatie, het actuele rapport van 16 oktober 2020 (COI Focus, CAMEROUN, Situation sécuritaire liée au conflit anglophone) blijkt dat Engelstalige Kameroeners in een veel moeilijker positie zitten dan een jaar geleden, dat hun kinderen niet naar school kunnen, dat veel vrouwen in de prostitutie belanden, dat ze getraumatiseerd zijn, dat ze gevisieerd worden enkel en alleen omdat ze Engelstalig zijn etc. De situatie is zeer erg achteruitgegaan.”.

De Raad merkt vooreerst op dat de bestreden beslissing genomen werd op 14 oktober 2020, waardoor verweerder niet verweten kan worden dat hij de COI Focus van 16 oktober 2020 niet gebruikt heeft.

Bij verweernota van 11 december 2020 wordt verwezen naar de door verzoekster genoemde COI Focus “Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone” van 16 oktober 2020. Hieruit blijkt dat er in bepaalde zones in Engelstalig Kameroen een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Kameroen wordt momenteel getroffen door de “Engelstalige crisis”, in casu een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Immers blijkt uit de informatie duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de verzoekster een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoekster.

De Raad treedt verweerder bij waar die met betrekking tot verzoeksters persoonlijke omstandigheden het volgende vaststelt: *“In de eerste plaats wordt verwezen naar uw **universitair geschoold profiel**. Op de vooropgestelde drie jaren behaalde u een Bachelor in de Special Education met een GPA van 2.65/4. U kreeg ook de kans om uw studiegebied op een praktische manier te benaderen, enerzijds in de zogenaamde ‘inclusive educational classrooms’ (NPO 1, p. 7 & NPO 2, p. 3-4), en anderzijds tijdens uw drie maanden durende stage bij de lokale ngo, NADEV, die op regionaal niveau sensibiliseringsacties omtrent vrouwenrechten voert. U demonstreert, ten tweede, een **basiskennis van het Frans**. U geeft aan de taal niet werkelijk te beheersen aangezien u nooit in het Franstalig gebied woonde of contacten had met de Franstalige gemeenschap. Niettegenstaande behaalde u degelijke punten, een C, op het universitair vak ‘Functional French’. U schrijft dit toe aan de manier waarop de Franse professor les gaf (NPO 2, p. 17). Zowel het objectieve resultaat als uw verklaring leiden tot de vaststelling dat u beschikt over, één, een goede basis, en, twee, de intellectuele capaciteiten om een degelijk niveau van de Franse taal te bereiken. De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten derde, nog onderbouwd door uw **financiële draagkracht**. Uzelf beschrijft uw gezin als “arm” (NPO 1, p. 7). Toch bleken er voldoende middelen voorhanden om de buitenlandse studies van twee dochters te bekostigen. Uw zus N.-S. N. en u kregen de opportuniteit om in respectievelijk Finland en België te studeren. Doorheen uw relaas wijst u, bovendien, op meerdere momenten waarin de toevlucht werd genomen tot omkoping. De som van uw twee illegale reizen (België-Kameroen en Kameroen-Finland), van uw drie door smeergeld bekostigde vrijlatingen uit de gevangenis, van uw omgekochte passage op Douala airport, en van de officieuze procedure om een Kameroens paspoort te verkrijgen, loopt snel op. Uw gezinsleden bleken ook in staat gedurende vier jaren uw studies en accommodatie in zowel Kameroen als België te betalen (NPO 1, p. 8, 26 & NPO 2, p. 6-7, 10). Hetzelfde **familiaal netwerk** vormt het vierde argument die uw hervestiging in Franstalig Kameroen, en specifiek Douala, motiveert. Uw broer L.-N. N. verblijft momenteel in de Akwa-wijk te Douala. Uw schoolvriendin H.C., waarmee u nog in contact staat, zocht eveneens haar toevlucht in de stad. Uzelf bent er al meermaals geweest en verbleef, voorafgaand aan uw vlucht naar Finland, twee maanden in de Bonajo-wijk. In oktober 2018 was u van plan uw zoon naar Douala te brengen. Tot slot verklaart u nog, spontaan en expliciet, dat er veel werkgelegenheid is in de stad (NPO 1, p. 10, 12, 14, 20, 24 & NPO 2, p. 14). Een eventuele tweede hervestigingsoptie is het stadje Foubot (regio West), waar zowel uw zoon P.-M. als uw zussen N.-B. N. en N.-E. hun toevlucht zochten (NPO 1, p. 6, 10). Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Franstalig Kameroen te hervestigen, stelde u dat u ook daar gekend bent: “ik heb veel meegemaakt. Ik ben altijd gearresteerd geweest. Ik ben een SCNC lid” (NPO 1, p. 29 & NPO 2, p. 22).*

Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond, kan echter geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten. Hieruit volgt dat het door u aangehaalde argument, uw bekendheid bij de Kameroense autoriteiten, evenmin een waarachtige belemmering is voor uw hervestiging binnen het Franstalig gedeelte van Kameroen."

De loutere bewering in het verzoekschrift dat zij geen netwerk heeft in Franstalig Kameroen, "*ongeacht wat de CG beweert*", doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen op basis van haar eigen eerdere verklaringen. De stelling dat "*haar zus niet meer samen [is] met de verloofde die verzoekster financieel steunde*", zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, betreft dan weer slechts één element van haar financiële draagkracht.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio betreft, dient te worden vastgesteld dat uit de landeninformatie het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit slechts in geringe mate. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Bijgevolg, gelet op verzoeksters persoonlijke omstandigheden en haar familiaal netwerk in Douala, samengenomen met het feit dat zij ook voldoende initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich aldaar in een vreemde gemeenschap te vestigen, is de Raad van oordeel dat het voor haar mogelijk is zich in Douala te vestigen.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. De loutere stelling in het verzoekschrift "*dat de CGVS geen rekening heeft gehouden met verzoeksters profiel: Verzoekster is Engelstalig uit de regio Zuidwest. Verzoekster is een alleenstaande vrouw met een minderjarig kind. Ze heeft een zoon van 12 jaar. Ze is lid van SCNC en legt er een lidkaart van voor. Ze lijdt aan PTSS.*", doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, daar verzoekster nalaat *in concreto* aan te duiden op welke wijze verweerder geen rekening heeft gehouden met haar vermeend "*risicoprofiel*".

11. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het minimaliseren van haar tekortkomingen, het louter tegenspreken van de conclusies in de bestreden beslissing en het maken van

persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

13. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

14. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS